

කාලයෙන් අතික්‍රමණය වූ විශ්‍රාන්තිය

එම්.කේ.දිල්ලිකිමි ගම්පහ ඒකනායක

ළමා ලෝකයේ සිතූම් පැතුම් ඇතුළත් කරමින් රචිත මෙම කෘතිය පිටු 155 න් ද පරිච්ඡේද 19 න් ද සමන්විත වේ. මෙහි මුල් කෘතිය වන්නේ "THE CHILDREN OF NOISY VILLAGE" කර්තෘ වරයා වන්නේ ඇස්ට්‍රේලියානු ලිඛිතය. සරත් කැල්පන ශූරීන් විසින් හඬ වැඩි ගමේ දූ දරුවෝ නමින් සිංහලයට පරිවර්තනය කර ඇත.

ලෝකයේ ළමයි හුඟදෙනෙක්ම කැමති සුන්දර ගමකට යන්නයි මේ ආරාධනය. ගමක් කීවට එකේ ඇත්තටම ගොවිපොළවල් තුනක් තමයි තියෙන්නේ. එකිනෙකට යාබදව තියෙන මේ ගොවිපොළවල් තුනේ ප්‍රීතියෙන් සතුටින් ජීවත් වන ළමයි කොච්චර දැගකාරකම් කෙලි සෙල්ලම් වගේම කැකෝ ගැහිම් කරාද කිවුවොත්,එකට හැමෝම කිවුවේ "හඬ වැඩි ගම"කියලයි. ඉතින් ඔහුගේලන්ටත් පුළුවන් ඒ දූව දරුවෝ එක්ක දූව පැන නටන්න,එක එක කෙලි සෙල්ලම් කරන්න,ඉස්කෝලේ යන්න,සීයා කියන කතන්දර වලට ඇහුන්කන් දෙන්න,උපන්දින සාද පවත්වන්න,පොකිරිසසෝ අල්ලන්න යන්න, නත්තල සමරන්න, කොටිත්ම ඇති තරම් විනෝදවෙන්න. ඉතින් අපිත් යමු හඬ වැඩි ගමට.

ඔලාග් නම් කාල් එක්කයි බිල් එක්කයි සෙල්ලම් කරනවා...අපි විනෝද වූන එක විදියක් තමයි,රත්‍රියේ නිදියන්න ගිහින් ඇදේ වැතිර ගත්තම එක එක්කෙනා හොල්මන් කතා කියන එක.ඒක බය හිතෙන වැඩකුත් තමයි. කාල් කොච්චර හයානක කතා කියනවද කියනොත් මන් හොඳටෝම හය වෙලා ඊට පස්සේ හුඟම හුඟ වෙලාවක් ඇද ඇතිරිල්ල අස්සේ ගලි වෙලා හැංගිලා ඉන්නවා.දන්නවද ඒගොල්ලෝ මොනවද කරලා තියෙන්නේ කියල? ඒගොල්ලෝ පුටුවට ලනුවක් ගැට ගහල, එක ඇද්දම පුටුව එහාට මෙහාට පැද්දෙනවා.ඒ දෙන්න ඉතින් ඔහොමම තමයි...මුලදී මට හරි කේන්තියක් දැණුනා.එත් පස්සේ මටත් හිතා නොවී ඉන්න බැරි උනා...මට පොකක් කියවන්න ඕනි උනාම ඔන්න කාල්ගේ ඕනි වෙනවා ලයිටි නිවල දාලා හොල්මන් කතා කියන්න...මම නම් හිතන්නේ මුළු අවුරුද්දෙන්ම ප්‍රීතීමත් දවස් දෙක තමයි නත්තල් දිනයයි මගේ උපන් දිනයයි...එක කොච්චර ලස්සන කාමරයක්ද කිවුවොත් මට හිතුවේම කවුරුහරි විජ්ජාකාරයක් තමයි ඕක හරිගස්සන්න ඇත්තේ කියලා.ඇත්තටම විජ්ජාකාරයක් තමයි ඕක හරිගස්සුවේ කියල අම්ම කිවුවා. ඒ විජ්ජාකාරය තාත්තලු.එයා තමයි මගේ උපන්දින තැන්ග හැටියට ඔය කාමරේ හරිගස්සල තියෙන්නේ....මට කොච්චර නම් සතුටද කිවුවොත් මන් හිතා වුණා,උඩ පැන්නා,කරකැවුණා. මන් මගේ පොත් රාක්කේ පුංචි බෝනික්කන්ට කාමරයක් හදල දුන්නා.මට මගේම කියල කාමරයක් ලැබුණු දිනය ඇත්තටම සුභම දිනයක් තමා.එදා දවසේ මම ගොඩක් විනෝද වුණා... හඬ වැඩි ගමේ ළමයි ඔක්කොටම එදා දවල් මම පළතුරු බීම සාදයක් පැවැත්වුණා...ටික වෙලාවකට පසු කොල්ලෝ ටික ගියා බිල්ගේ කුරුළු බිත්තර බලන්න... ඒ සැරේ බ්‍රිටායි මායි මගේ බෝනික්කෝ එක්ක සෙල්ලම් කරන්න පටන් ගත්තා.මගේ සාක්කුවේ දිග නූලක් තිබුණා... එක කොච්චර දිගද කියල සාක්කුවෙන් ඇදල ගන්නකොට පෙනුනහම මට කල්පනා වුණා එකෙන් ලොකු විනෝදයක් ලබන්න පුළුවන් විදියක් ගැන.ඒ තරම්ම දිග තව නූලක් තියෙනවා නම් ඒ දෙක එකට ගැට ගැහුවම බාගදා එක උතුරු ගොවිපලේ බ්‍රිටායි, ඇනාගෙයි ජනේලෙට ඇතිවෙන්න පුළුවන්.ඉතින් එතකොට අපිට පුළුවනිනේ එක දිගේ එක එක්කෙනාට ලියුම් යවන්න,එවන්න.ඉතින් අපි එක එක්කෙනාට ලියුම් ඇර ඇර අපේ ජනේලේ ගාවට වෙලා හුඟ වෙලාවක් ගතකරා....ආනා අපිට බයිබලේ තියෙන කතන්දර එතකොට එයා පුංචි සන්දියේ දී රටතොට විත්ති එහෙම කියල දෙනවා.බ්‍රිටායි ඇනායි මායි අපි තුන්දෙනාම එයාට අහගෙන ඉන්න පත්තර කියවනවා...කාලගුණය හොඳ නම් ආනා එළියේ ඇවිදින්න යනවා.විශාල එල්ම් ගහක් යට වාඩි වෙලා ඉන්න එයා පුරුදු වෙලා හිටියා.එතන හිරු එළියේ වාඩිවෙලා ඉන්න අතරතුරේ සැරින් සැරේ හුස්ම හයියෙන් පිටකරන ගමන් ඡා හරි ශෝක්තේ කියනවා.....හැමදාමත් ඉස්කෝලේ ඇරිලා ගෙදර එද්දී අපි ගොඩක් විනෝද වෙනවා. සමහර වෙලාවට අපි පාර අයිනේ වාඩි වෙලා ඉන්නවා ගිමන් අරින්න.තවත් වෙලාවට අපි ගස් නගින්නේ,නැතිනම් වැට උඩ ඇවිදගෙන එන්නේ ගමනේ කම්මැලිකම නැති කර ගන්න...

වයස අවුරුදු පනහක් හැටක් වුවත් හදවතින් දරුවෙක් නම් සැබෑම විශ්‍රාන්තියක් ලැබීමට හඬ වැඩි ගමේ දූ දරුවෝ කෘතිය පෙරවදනක් වන බව කිව හැකිය.

පරිවර්තනය සරත් කැල්පන (2013) හඬ වැඩි ගමේ දූ දරුවෝ, (ප්‍රථම මුද්‍රණය)සරසවි ප්‍රකාශකයෝ, 30 ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මාවත, නුගේගොඩ.